

Valódi népzene szólt a koncert utáni jóízű táncházban: a Szeredás Együttes szolgáltatta a talpalávalót. A képalakító művészeteket – Géczy Olgának a fesztiválnyitó napról szóló beszámolójában említett kiállításán kívül – a Kodály Intézetben Szigeti Tamás fotóművész kettős zenésportréi képviselték: időse vagy javakorabeli muzsikások ifjúkori arcképeiket tartják maguk előtt a fotókon – „találkozás egy fiatalemberrel” körülbelül 30 év múltán...

A gyermekeket Bon-bon matinéval, a Jancsi és Juliska történet „összművészeti” előadásával, Lukácsházi Győző szövegével, Meskó Ilona zenéjével, Dobos Emőke rajzaival szólították meg a szervezők.

A Fesztivál záróeseménye – a már említett július 31-i kóruskoncertet követően – a város főterén került pódiumra. A pozsonyi Ifjú Szívek Táncszínház Felföldi levelek c. magyar-szlovák összeállítás hitelesen mutatta fel az egymás mellett élő különböző népkultúrák színeit – Bartók és Kodály szellemében.

Illendő feljegyeznünk a támogatókat, hiszen ilyen nagyszabású, nem népszórakoztató rendezvények aligha állnak meg e nélkül a maguk lábán. Kodály Zoltánné, Kodály Intézetért Alapítvány, Kecskemét M. J. Város Önkormányzata, Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem, Nemzeti Kulturális Alap, Emberi Erőforrások Minisztériuma, Tempus Közalapítvány, Kovitrade Hungary Kft., KrKA Hungary Kft. A fesztiválprogram gondozója a Hírös Agora – Kulturális és Ifjúsági Központ volt.

Ittész Mihály

Forrai Katalin díj-átadás Nemzetközi Kodály Társaság 22. Szimpóziuma – 2015. Edinburg

A Magyar Kodály Társaság Hírei hasábjain az elmúlt években több alkalommal beszámoltunk arról, hogy a **Forrai Katalin emlékére alapított díj** nemzetközi méretű figyelmet vívott ki magának. A díjat egykori tanítványai, munkatársai alapították a nagyszerű zenepedagógus tiszteletére, emléket állítva felbecsülhetetlen értékű pedagógiai munkásságának, melyet a kisgyermeknevelés ügyéért fejtett ki évtizedeken át. A díj egyben buzdításul is szolgál azon pedagógusok számára, akik az igényes zenei nevelés megvalósításán munkálkodnak, napjainkban is.

A kezdeményezés a *Nemzetközi Kodály Társaság* támogatásával jött létre. Első alkalommal egy francia és egy japán pedagógus vehette át a díjat, 2013-ban Kecskeméten, a 21-ik Nemzetközi Kodály Szimpózium keretében. Ők még személyesen ismerhették a tanárnőt és országukban már hosszú évtizedek óta azon munkálkodnak, hogy a gazdag zenepedagógiai örökség éljen tovább, nemzetközi viszonylatban is.

Idén 7 jelölés érkezett elbírálásra a Nemzetközi Forrai Katalin Díj odaítéléséről döntő bizottsághoz.

Döntésük alapján a két díjazott 2015-ben:

Sister Lorna Zemke (USA), Dr. Gállné Gróh Ilona (Magyarország).

Sister Lorna Zemke
és Gilbert De Greeve

Sister Lorna kitüntetésének ünnepélyes átadására június 28-án került sor, a Silver Lake Egyetemen (Minnetonka, Wisconsin). A köztisztelőben álló szépkorú pedagógus tiszteletére rendezett fogadáson pályatársai, barátai, tanítványai vettek részt és jelen volt bizottságunk három tagja is – Mary Place (Anglia) Betsy Moll (USA) és Mary Stouffer (Kanada). Méltatták évtizedek óta megnyilvánuló, szünni nem akaró energiával teli munkakedvét, egyéniségének kisugárzását, szakmai tudásának mélységét, melyet pályafutása során több ezer diák / kollega megtapasztalhatott és megcsodálhatott. Tanulmányai, előadásai sokak számára jelentettek inspirációt és rá-

irányították a figyelmet a koragyermekkorai – sőt a születés előtti – zenei nevelés fontosságára és lehetőségeire.

A téma iránti vonzódása és elkötelezettsége a pedagógus pálya iránt évtizedekkel ezelőtt kezdődött, amikor Dániel Katinka mentoráltjaként személyesen is megismerkedhetett Kodály Zoltánnal (1965!), később Szőnyi Erzsébet tanárnőtől tanult, majd Forrai Katalinnal is szoros munkakapcsolatba került. A Kodály-i zenepedagógiai alapelvek avatott követévé vált hazájában.

Az elmúlt évtizedek során vállalt közéleti tevékenysége, valamint betöltött funkciói is nagy jelentőséggel bírnak: alapító tagja volt az USA-beli Kodály tanárokat tömörítő egyesülésnek (OAKE), majd 1980-82-ig ennek elnökeül is választották. Később a szervezet által alapított Életmű-díjat is elnyerte. Széleskörű nemzetközi munkakapcsolatainak köszönhető – és kollegái megbecsülése is fémjelzi –, hogy mára a Nemzetközi Kodály Társaság (IKS) tiszteletbeli tagja. Nemrégiben nyerte el a Professor Emerita címet, a Silver Lake Egyetemen.

Sister Lorna meghatódva vette át a Nemzetközi Forrai Katalin Díjat, melyet a Bizottság felkérésére *Gilbert De Greeve* (Belgium) – az IKS nemrégiben leköszönt elnöke – adott át. De Greeve úr, mint zongoraművész is sokat tesz évről évre Forrai Katalin szellemi örökségének megbecsüléséért – az ügyért, mely az értékek átörökítésének ébrentartását tűzte célul. *Idén május 16-án Angliában* – éppúgy, mint ezt megelőzően többször, más helyszíneken is a világban – jótékonyági koncertet adott a néhai Forrai Katalin tiszteletére, illetve a Díj további lehetőségeinek fenntartása érdekében.

A Nemzetközi Forrai Katalin Díj magyar tulajdonosa 2015-ben
Gállné Gróh Ilona

Nagy örömünkre szolgál hirdetniünk, hogy a másik díjazott *Dr. Gállné Gróh Ilona* zenepedagógus.

Az ünnepélyes díjátadásra augusztus 6-án került sor, a Nemzetközi Kodály Társaság 22-ik Szimpóziumán, melynek idén Edinburgh adott otthont – a Skót Nemzeti Ifjúsági Kóruszövetség (NYCoS) rendezésében.

Csakúgy, mint amerikai kollegája Gróh Ilona is magas-, művészi szintű pedagógiai munkára törekvő pedagógus. Szűkebb hazájában – 1979-től mint kórusvezető, énektanár – Szekszárdon kezdett dolgozni. Óvodások között éppúgy, mint leendő óvodapedagógusok tanáraként is lelkes, zeneszerető-közéget alakító tanárként vett részt közéleti

feladatokban. Rendszeresen vállalt szerepet népzenei versenyeken szakértőként, zsűritagként is.

A Forrai Katalinnal való találkozás számára is – mint sokunk életében – meghatározó volt. Munkáját Kati néni mindig érdeklődéssel figyelte, és feladatokkal bízta meg a Bölcsődék Országos Módszertani Intézetében csakúgy, mint az Országos Ének Munkaközösség vezetői tanácskozásainak előkészítésében. Szoros szakmai kapcsolatuk mintegy húsz évet ölelt fel, melynek során Ili sok biztatást kapott dédelgetett álmának a Ringatónak létrehozásához. 2006-ban jött létre az első Ringató, ma már több mint 200 ága van a gondosan ültetett és táplált, gazdagon termő fának, melynek gyümölcse a családok életébe annyi örömet hozott. 2010 óta *Ringató – Országos zenei nevelési program* védjeggyel működnek a foglalkozások országszerte és egyre több alkalommal határon túl is. *Vedd ölbé, ringasd, énekelj!* hirdetik és várják néhány hónapos kortól 3 éves korig a gyermekeket és szüleit – nagyszülőket, gondozókat. Gróh Ilona kezdetől fogva nagy hangsúlyt fektetett a Ringató foglalkozásokat vezető kollegák felkészítésére is, mely nem 'csupán' dalok, mondókák tanítását, tanulását, de művészetpedagógiai ismeretek átadását, elsajátítását is jelenti. A rendszeres konferenciák, továbbképzések a társvezetők zenei tudásának frissítését, naprakészségét célozzák, valamint az együtténeklés örömeinek átélését. Honlapjukon Kodály: Bicinia Hungarica előszavából idéznek: „Nem sokat ér, ha magunknak dalolunk, szebb ha ketten összedalolnak. Aztán mind többen, százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben mind egyik lehetünk. Akkor mondjuk majd csak igazán: örvendjen az egész világ!”

A skóciai ünnepi ceremónián a díjazó bizottság képviselőjében Judy Johnson (Ausztrália) méltatta a kitüntetett pedagógus életpályáját. Ezen alkalommal, Forrai Katalin lánya, Vikár Katalin, valamint a Díjat adományozó Bizottság elnöke, Mary Place (Anglia) is jelen volt.

Judy Johnson, Vikár Katalin, Gróh Ilona, Gilbert de Greeve, Mary Place

Gróh Ilona a díj átvételekor meghatódva szól: „Ez a díj nemcsak az enyém, hanem nagyon sokaké. A munkatársaimé is, akikkel minden nap együtt dolgozom, a tanítványaimé is, akik folytatják majd azt az utat, amit Forrai Katalin nekem mutatott [...] Felelősséget jelent a kitüntetés, meg kell felelni annak a mércének, amit Kodály Zoltán és Forrai Katalin állítottak elénk. Az ő tanításukat követve igyekszem minél szélesebb tömegeknek átadni az értékes zenei kultúrát, miközben Kati néni tanácsát sem felejttem »Fontos: az életben úgy boldogulj, hogy közben boldoggá tegyél másokat!«”

A bölcsességet szimbolizáló bagoly, mely Forrai Katalin egykori gyűjteményében is sokat mondó jelentéssel bírt, immár az USA-ban és Magyarországon is 'száll.' Az emlékezésnek nincsenek földrajzi korlátai. Az éneklésnek sem.

Gratulálunk a díjazottaknak! A Bizottság nevében:

M. Dietrich Helga

150 éves a Pest Vigadó

Jeles napok a Pesti Vigadó zenei múltjából

Szőnyiné Szerző Katalin előadása

„...a hol Orpheus dalai éneklik össze a köveket”
Jókai Mór

Tisztelt Vendégeink!

Nagy szeretettel köszöntöm Önöket abból az alkalomból, hogy a MMA Zenei Tagozata képviselőjében mai ünnepi ülésünkön a Vigadó zenei múltjáról szólhatok. Öröm, büszkeség és hála tölt el, hogy ebben a gyönyörűen felújított, de oly sokáig nélkülözött, a magyar történelem sorsfordulóit magán viselő épületben a Főváros képviselőivel együtt ünneplhetünk.

Jókai Mór, amikor Nagy Miklós 1870-ben megjelent honismereti albumában a kiegészítés utáni Budapest látványos fejlődéséről írt, nem kis büszkeséggel a hangjában, így dicsekedett a magyar főváros szépségeivel. Más fővárosokkal ellentétben „Budapestet nem pártfogolta sem császár, sem szabadság: ez a nemzeti életerő műve”. A nemzeti életerőről pedig tudvalevő, hogy „hatalmas szellem ugyan, de szegény úr”. A Duna-parti palotásor, melynek egyik ékessége épp a városi Vigadó, „mint a kiegészített korona, a városok fejedelmévé koronázza az ország metropolisát”. De egyúttal Budapest az a város, „a hol Orpheus dalai éneklik össze a köveket”, azaz az egykori „mocsár lepte Pesten” a költők, zenészek siralmát „a haza törvényhozó atyjai” váltották tettekre. Művészet, tudo-